Rozwiązania zadań z PAA

Dominik Lau

23 listopada 2022

1 algorytmy

Karatsuba

- a) oszacuj złożoność obliczeniową algorytmu Karatsuby
- b) opracowałeś metodę mnożenia dwóch liczb 4-cyfrowych za pomocą 10 mnożeń elementarnych,. Czy twoja metoda jest lepsza od metody klasycznej, czy jest lepsza od algorytmu Karatsuby. Ile mnożeń wykona twoja metoda, metoda Karatsuby i metoda klasyczna dla 8 cyfrowych liczb.

```
rozwiązanie:
```

```
a) M(n) = 3M(n/2) + n = \theta(n^{lg3})
b) metoda klasyczna(4) = 16 mnożeń (gorsza) metoda karatsuby(4) = 9 mnożeń (lepsza)
```

dla 8 mnożeń:

moja metoda ok. 32 mnożenia metoda karatsuby 27 mnożeń metoda klasyczna 64 mnożenia

Wyszukiwanie sekwencyjne vs binarne

Jak wiele wyszukiwań binarnych trzeba wykonać w najgorszym przypadku danych w posortowanej tablicy, żeby opłacił się czas jej wstępnego posortowania? Przyjmij, że współczynniki proporcjonalności są równe 1.

rozwiązanie:

```
T_s=n- czas pojedynczego wyszukiwania sekwencyjnego T_b=log(n)- czas pojedynczego wyszukiwania binarnego nlogn+x*logn\leq xn\rightarrow x\geq \frac{nlogn}{n-logn}czyli potrzeba x=\frac{nlogn}{n-logn}wyszukań.
```

Euklides

```
def Euklides1(i,j):
    while i != j:
        if i > j:
            i = i - j
        else:
            j = j - i
    return i

def Euklides2(i,j):
    while i != 0 and j != 0:
        if i > j:
            i = i mod j
        else:
            j = j mod i
    return max{i,j}
```

dla algorytmów Euklides1, Euklides2:

- 1. Udowodnij poprawność algorytmu
- 2. Oszacuj pesymistyczna złożoność obliczeniową algorytmu, czy jest to złożoność wielomianowa czy niewielomianowa
- 3. Oszacuj złożoność pamięciową

rozwiązanie:

Euklides1:

1) wartości i, j tworzą ciąg malejący, malejący ciąg liczb naturalnych musi być skończony, dlatego algorytm ma własnośc stopu, z własności NWD, NWD(i,j) = NWD(j,i), NWD(i,i) = i oraz NWD(i,j) = NWD(i-j, j), gdzie i > j zatem po każdej iteracji mamy NWD(i,j) = NWD(i-j, j) aż w końcu, gdy i = j to NWD(i,j) = i = NWD(i_0,j_0)

2) najwięcej operacji wykona się, gdy i = n a j = 1, bo wtedy będziemy mieli T(n)=T(n-1)+1=O(n) kroków, natomiast złożoność obliczeniowa $T(r)=O(2^r)$ gdzie r- liczba cyfr danych wejściowych, jest to złożoność wykładnicza

3) M(n) = O(1) algorytm potrzebuje stałej dodatkowej pamięci

Euklides2:

1)

wartości i, j tworzą ciąg malejący, malejący ciąg liczb naturalnych musi być skończony, dlatego algorytm ma własnośc stopu, z własności NWD, NWD(i,j) = NWD(j,i), NWD(i,0) = i oraz NWD(i, j) = NWD(i mod j, j) przechodzimy przez ciąg przekształceń NWD(i,j) = NWD(i mod j, j) itd. aż dochodzimy do NWD(i,0) = i = NWD(i_0,j_0)

2)

```
3) M(n) = O(1)
```

Dodawanie wektorów

udowodnij poprawność algorytmu dodawania wektorów A i B

```
def add(A,B):
    C = arr[1..n]
    i = 1
    while i <= n:
        C[i] = A[i] + B[i]
        i += 1
    return C</pre>
```

rozwiązanie:

```
przyjmujemy za niezmiennik P(k) \iff po k-tej iteracji C[1...k] = A[1..k] + B[1..k] dla P(1) oczywiste, bo C[1] = A[1] + b[1] zakładamy P(k), w k+1 iteracji pętli dodajemy C[k+1] = A[k+1] + B[k+1], czyli dostajemy C[1..k+1] = A[1..k+1] + B[1..k+1] \iff P(k+1), udowodniliśmy zatem niezmiennik po n iteracjach będzie zatem zachodniło P(n), czyli C[1..n] = A[1..n] + B[1..n] cnd
```

Największa wartość w wektorze

udowodnij poprawnośc algorytmu znajdowania maksymalnej wartości w wektorze ${\bf L}$

```
def max(L[1..n]):
    i = 2
    max = L[1]
    while i <= n:
        if L[i] > max:
            max = L[i]
        i+=1
    return max
```

rozwiązanie:

```
przyjmujemy za niezmiennik P(k) \iff po k-tej iteracji max = \max(L[1..k+1]) zaczynamy od max = L[1] dla pierwszej iteracji mamy, że albo L[2] > \max, wówczas max = L[2] i otrzymujemy max = \max(L[1..2]) albo L[2] < \max, wówczas wciąż max = \max(L[1..2]) stąd wynika P(1) załóżmy P(k), czyli max = \max(L[1..k+1], w k+1 iteracji mamy, że albo L[k+1] > \max albo L[k+1] < \max, w drugim przypadku max = \max(L[1..k+2]) > \max(L[1..k+2]), w drugim przypadku nowy max = L[k+2] > \max(L[1..k+1]) = \max(L[1..k+2]), wykazaliśmy więc indukcyjnie P(k) czyli po n-1 wykonaniach pętli mamy P(n-1) czyli max = \max(L[1..n]) = \max(L[1..n]) całego wektora, to jest wartość przez nas zwracana, cnd
```

Wartość wielomianu

algorytm oblicza wartość wielomianu $p(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + ... + a_1 x + a_0$

```
def W(a: coefficients,x: argument)
  p = a[0]
  xpower = 1
  for i = 1 to n:
      xpower = x * xpower
      p = p + a[i] * xpower
    return p
```

- 1. ile mnożeń trzeba wykonać w najgorszym przypadku, ile dodawań, a ile w przypadku przeciętnym
- 2. podaj algorytm, który wykona n mnożeń i n dodawań

rozwiązanie:

1) dla wielomianu W, gdzie st. W = n mamy mno(n) = 2n oraz dod(n) = n zarówno w przypadku pesymistycznym jak i optymistycznym

2)

```
def horner(a: coefficients, x: argument)
  p = 0
  for i = n to 0:
    p = p * x + a[i]
  return p
```

Złożoność obliczeniowa*

Udowodniono, że pewien algorytm ma złożoność $T(n) = \theta(n^{2,5})$. Określ prawdziwość zdań:

- 1. istnieją c_1, c_2 takie, że dla wszystkich n
 czas działania A jest krótszy niż $c_1 n^{2,5} + c_2$
- 2. dla każdego n
 istnieje zestaw danych rozmiaru n, dla którego czas działania A jest krótszy ni
ż $n^{2,4}$ sekund
- 3. dla każdego n
 istnieje zestaw danych rozmiaru n, dla którego czas działania A jest krótszy ni
ż $n^{2,6}$ sekund
- 4. dla każdego n
 istnieje zestaw danych rozmiaru n, dla którego czas działania A jest dłuższy ni
ż $n^{2,4}$ sekund
- 5. dla każdego n
 istnieje zestaw danych rozmiaru n, dla którego czas działania A jest dłuższy ni
ż $n^{2,6}$ sekund

rozwiązanie:

```
mamy T(n) = \theta(n^{2,5}) \rightarrow c_1 n^{2,5} < T(n) < c_2 n^{2,5} dla prawie wszystkich n
```

- 1. prawda (np. $c_2 = 0$)
- 2. fałsz
- 3. prawda
- 4. prawda
- 5. falsz

Funkcja malejąca zmieniająca znak

dla $f:R^+\to R$ funkcji malejącej zmieniającej znak znajdź algorytm o(n), który znajdzie największą liczbę naturalną n, dla której $f(n)\geq 0$

```
def rozwiazanie(f):
    i = 1
    j = 1
    while f(j) >= 0:
        j = j * 2

while j != i + 1:
        p = (i+j)/2
        if p >= 0:
        i = p
```

```
else:
    j = p
return i
```

złożoność: O(logn)

Przesunięcie cykliczne

napisz program, który przesuwa cyklicznie n-elementowy wektor A[1..n] o k pozycji w czasie liniowym, algorytm ma działać in-situ

rozwiązanie:

można zastosować przesuwanie z insertion sorta (przesuwamy k razy in-situ o jedną pozycję w lewo)

```
def shift(A[1..n], k):
    for i = 1 to k:
        current = A[n]
        for j = n to 1:
            swap(A[j], current)
        A[n] = current
```

Ciąg Fibonacciego

Napisz cztery wersje obliczenia n-tego wyrazu ciągu Fibonacciego o liczbie kroków: $O((\frac{1+\sqrt{5}}{2})^n)$, O(n), $O(\log n)$, O(1)

```
rozwiązanie:
```

```
O((\frac{1+\sqrt{5}}{2})^n)
```

```
def f(n):
   if n == 0 or n == 1:
     return 1
   return F(n-1) + F(n-2)
```

O(n)

```
def f(n):
    if n == 0 or n == 1:
        return 1
    x = 1
    y = 1
    for i = 2 to n:
        z = x + y
        y = z
        x = z
```

```
return x
```

O(logn)

```
def f(n):
    A = (1 + sqrt(5)) / 2
    B = (1 - sqrt(5)) / 2
    return 1/sqrt(5) * (A^n - B^n)
```

O(1) ??

Hybryda

Oszacuj liczbę kroków poniższego algorytmu liczącego wartość n-tego wyrazu ciągu fibonacciego. Określ, czy złożoność jest wielomianowa, superwielomianowa, wykładnicza, superwykładnicza

```
def hybryda(n):
    if n < 9:
        if n <= 2:
            return 1
        return hybryda(n-1) + hybryda(n-2)
    else:
        a = b = 1
        for i = 3 to n:
        b = b + a
        a = b - a
        return b</pre>
```

rozwiązanie:

```
nie obchodzi nas n<9 LK(n) = O(n) \\ ZO(r) = O(2^r) - złożoność jest wykładnicza
```

Hanoi

Pewien komputer wykonuje milion operacji przenieś z poniższego algorytmu w ciągu sekundy. Dla jakich wartości n będzie on pracował

- 1. minutę
- 2. godzinę
- 3. rok

```
def X(A,B,C,n):
   if n == 1:
     przenies(A,C)
   else:
```

```
X(A,C,B,n-1)
przenies(A,c)
X(B,A,C,n-1)
```

```
rozwiązanie: T(n) = 2T(n-1) + 1 = \theta(2^n)
1. 1 000 000 * 60 = 2^n
n = lg(1000000 * 60)
2. n = lg(1000000 * 60 * 60)
3. n = lg(1000000 * 60 * 60 * 24 * 365)
```

Złożoność czasowa

Pewien algorytm A ma złożonośc czasową $\theta(n^2)$. Określ prawdziwość zdań:

- 1. Istnieją stałe c_1,c_2 takie, że dla wszystkich n
 czas działania A jest krótszy niż $c_1n^2+c_2$ sekund
- 2. Istnieją stałe c_1,c_2 takie, że dla wszystkich n
 czas działania A jest dłuższy niż $c_1n^2+c_2$ sekund
- 3. Istnieją stałe c_1,c_2,c_3 takie, że dla wszystkich n
 czas działania A jest równy $c_1n^2+c_2nlogn-c_3n$ sekund
- 4. dla każdego n
 istnieje zestaw danych rozmiaru n, dla którego czas działania A jest m
niejszy niż $n^{1,9}$ sekund
- 5. dla każdego n
 istnieje zestaw danych rozmiaru n, dla którego czas działania A jest m
niejszy niż $n^{2,1}$ sekund
- 6. dla każdego n
 istnieje zestaw danych rozmiaru n, dla którego czas działania A jest większy ni
ż $n^{1,9}$ sekund
- 7. dla każdego n
 istnieje zestaw danych rozmiaru n, dla którego czas działania A jest większy ni
ż $n^{2,1}$ sekund
- 8. dla pewnych n
 czas działania A jest równy 2^n sekund

- 1. prawda
- 2. prawda

- 3. fałsz
- 4. fałsz
- 5. prawda
- 6. prawda
- 7. fałsz
- 8. prawda

Złożoność pesymistyczna

Algorytm A ma złożoność f(n), algorytm B ma złożoność g(n). Czy to prawda, że (tak,nie, nie wiadomo):

- 1. Czy w najgorszym przypadku B jest asymptotycznie szybszy od A, jeśli g(n) = $\Omega(f(n)logn)$
- 2. Czy w najgorszym przypadku B jest asymptotycznie szybszy od A, jeśli $\mathbf{g}(\mathbf{n}) = O(f(n)logn)$
- 3. Czy w najgorszym przypadku B jest asymptotycznie szybszy od A, jeśli $\mathbf{g}(\mathbf{n}) = \theta(f(n)logn)$
- 4. Czy w najgorszym przypadku B jest asymptotycznie szybszy od A, jeśli $\mathbf{g}(\mathbf{n}) = \tilde{\theta}(f(n))$
- 5. Czy w najgorszym przypadku A jest asymptotycznie szybszy od B, jeśli $\mathbf{g}(\mathbf{n})=o(f(n)logn)$
- 6. Czy w najgorszym przypadku A jest asymptotycznie szybszy od B, jeśli $\mathbf{g}(\mathbf{n}) = \omega(f(n)logn)$

- 1. nie
- 2. nie wiadomo
- 3. nie
- 4. nie
- 5. nie wiadomo
- 6. tak

dwie funkcje

Określ funkcję f jako liniową, wielomianową, superwielomianową, wykładniczą lub superwykładniczą oraz oszacuj jej złożoność.

```
def f(n):
    if n < 3:
        return n
    return f(n-2) + 2 * g(n)

def g(n):
    if n < 3:
        return n
    return 2f(n-2) + g(n / 3)</pre>
```

rozwiązanie:

```
T_f(n)=T_f(n-2)+T_g(n)+1=3T_f(n-2)+T_g(n/3) 3T_f(n-2)+1\leq T_f(n)\leq 4T_f(n-2)+1 T_f(n)=\Omega((\sqrt{3})^n)\cap O(2^n)- liczba kroków T_f(r)=\Omega((\sqrt{3})^{2^n})\cap O(2^{2^n})- złożoność obliczeniowa (jest to złożoność superwykładnicza)
```

Funkcja Padovana

Funkcja Padovana zdefiniowana jest następująco P(0)=P(1)=P(2)=1, P(n)=P(n-2)+P(n-3). Oszacuj tempo wzrostu funkcji P(n). Znajdź jak najlepsze oszacowanie.

rozwiązanie:

```
Proste oszacowanie P(n) = \Omega((\sqrt[3]{2})^n) \cap O((\sqrt{2})^n)
Korzystając z własności funkcji Padovana: \frac{P(n-2)}{P(n-3)} \leq \frac{4}{3}
otrzymujemy P(n) = \Omega((\sqrt{\frac{7}{4}})^n) \cap O((\sqrt[3]{\frac{7}{3}})^n)
```

Mediana

Dany jest ciąg n liczb naturalnych z przedziału $[1 \dots 10n]$. Napisz algorytm znajdujący medianę, czyli (n+1)/2 największy element ciągu.

rozwiązanie:

```
def mediana(A[1..n]):
   posortuj_przez_zliczanie(A) // potrzeba nam tablicy
   return A[(n+1)/2]
```

złożoność obliczniowa O(n), pamięciowa O(n)

Własności NWD

Mamy dane własności NWD:

- NWD(a,b) = 2NWD(a/2, b/2) jeśli a,b parzyste
- $\bullet \ \mathrm{NWD}(\mathrm{a,b/2})$ jeśli a nieparzyste, b
 -parzyste
- NWD((a-b)/2, b) jeśli a i b nieparzyste

napisz algorytm wykorzystujący te własności do obliczenia NWD i oszacuj jego złożoność obliczeniową.

rozwiązanie:

```
def NWD(a,b):
    if a == 0:
        return b
    if b == 0:
        return a

    if even(a) and even(b):
        return 2 * NWD(a/2, b/2)
    if odd(a) and even(b):
        return NWD(a,b/2)
    return NWD(a,b/2)
    return NWD((a-b)/2, b)
```

even sprowadza się do sprawdzenia jednego bitu złożoność obliczeniowa: T(r)=T(r-1)+1=O(r) gdzie r- liczba cyfr a i b

Zagadka 1

```
def z(A[1..n])
  x = 0
  for d = 1 to n:
    for g = d to n:
        suma = 0
        for i = d to g:
        suma = suma + A[i]
        x = max(x, suma)
  return x
```

odpowiedz na pytania:

- 1. jaki jest efekt działania powyższego kodu
- 2. jaka jest jego złożonośc obliczeniowa
- 3. napisz program wykonujący to samo zadanie w czasie O(n)

```
rozwiązanie: 1) algorytm wyznacza największą sumę spójnego podciągu w tablicy A 2) T(n) = O(n^3) 3) \frac{\det z_2(A[1..n])}{1 = A[1]} s = A[1] for i = 2 to n: 1 = \max(1 + A[i], A[i]) s = \max(s, 1) return s
```

Zagadka 2

oszacuj złożoność obliczeniową

rozwiązanie:

```
T(n)=\theta(n^2lg(\sqrt{n}))=O(n^2lg(n))- liczba kroków T(r)=\theta(r2^{2r})- złożonośc obliczeniowa (r<br/> - rozmiar danych, czyli liczba cyfr)
```

Zagadka 3

oszacuj złożoność obliczeniową

```
def z(n):
    for i = 1 to n * n:
        k = 1
        l = 1
    while l < n:
        k = k + 2
        l = l + k</pre>
```

```
T(n) = \theta(n^{2,5}) - liczba kroków T(r) = \theta(2^{2,5r}) - złożoność obliczeniowa
```

Zagadka 4

oszacuj złożonośc obliczeniową

```
def z(n)
  for i = n - 1 to 1
    if odd(i) then
      for j = 1 to i:
        pass
    for k = i + 1 to n:
        x = x + 1
```

 ${\bf rozwiązanie:}$

```
T(n) = \theta(n^2) - liczba kroków T(r) = \theta(2^{2r}) - złożoność obliczeniowa
```

Zagadka 5

oszacuj złożoność obliczeniową

```
def z(n):
    for i = n -1 to 1:
        if odd(i)
        for j = 1 to i:
            for k = i + 1 to n:
            x = x + 1
```

rozwiązanie:

```
T(n) = \theta(n^3) - liczba kroków T(r) = \theta(2^{3r}) - złożoność obliczeniowa
```

Zagadka 6

oszacuj złożoność obliczeniową

```
T(n) = \theta(n^3) - liczba kroków T(r) = \theta(2^{3r}) - złożoność obliczeniowa
```

Zagadka 7

Co wylicza poniższa funkcja, podaj jej liczbę kroków i złożoność obliczeniową.

```
def f(n):
    if n == 0 or n == 1:
        return 1
    return f(n-1) - f(n-2)
rozwiązanie:
```

wartości funkcji tworzą ciąg postaci (1,1,0,-1,-1,0,1,1,0,...) liczba kroków: $T(n) = T(n-1) + T(n-2) = \theta(\phi^n)$ złożoność obliczeniowa: $T(r) = \theta(\phi^{2^r})$

Zagadka 8

Podaj liczbę kroków funkcji

```
def z(n):
   L = 0
   for i = 1 to n * n:
      for j = i to n:
        for k = 1 to n * n mod 100:
        L = L + 1
```

rozwiązanie:

wewnętrzna pętla wykonuje się O(1) $T(n) = \theta(n^2)$

Zagadka 9***

Podaj liczbę kroków i złożonośc obliczeniową poniższej funkcji, znajdź jak najlepsze oszacowanie (!).

```
def Fibonacci(n):
    if i <= 2:
        return 1

    for i = 1 to 2^n / n^2:
        pass

    return Fibonacci(n-1) + Fibonacci(n-2)</pre>
```

rozwiazanie[.]

$$T(n) = T(n-1) + T(n-2) + \frac{2^n}{n} \le 2T(n-1) + \frac{2^n}{n} = O(n2^n)$$

```
T(r) = O(2^r * 2^{2^r}) lepsze oszacowanie: T(n) = T(n-1) + T(n-2) + \frac{2^n}{n} \le \dots + 2^n (\frac{1}{n} + \frac{1}{n-1} + \frac{1}{n-2} + \dots + 1) \le 2^n ln(n) \to T(n) = O(\log(n)2^n)
```

2 struktury danych

LSAP*

W historii problemu przydziału dla ważonych grafów dwudzielnych znane są algorytmy o złożonościach: $O(\sqrt{n}Wlog(Cn^2/W)/logn))$, $O(\sqrt{n}mlog(nC))$, $O(n^{3/4}mlogC)$, O(nmlog(nC)), $O(n^4)$, $O(n^3)$ przyjmij C = O(1)-największa waga krawędzi, W(n) - suma wag uporządkuj je malejąco

```
rozwiązanie:
```

```
przyjmujemy m=O(n^2),\,W(n)=O(n) kolejność: ?, O(n^4),\,\,O(nmlognC),\,\,O(n^3),\,\,O(n^{3/4}mlogC),\,\,O(\sqrt{n}mlognC), O(\sqrt{n}Wlog(Cn^2/W)/logn))
```

Początkowe wyzerowanie macierzy

Początkowe wyzerowanie macierzy wymaga czasu $O(n^2)$. Podaj metodę, która uniknie początkowego wyzerowania macierzy.

rozwiązanie: tworzymy dwie niezainicjalizowane macierze A(mapa zainicjowanych elementów) i B(wartości zainicjowanych elementów) reprezentujące macierz M, przy odwołaniu do elementu M[i,j] sprawdzamy, czy A[i,j]=0 jeśli tak, to element jest zainicjowany i zwracamy jego wartość B[i,j], jeśli $A[i,j]\neq 0$ to wstawiamy do B[i,j]0 i zwracamy 0.

składowe spójności bez DFS/BFS

Napisz algorytm znajdowania składowych spójności w grafie, w którym nie wykorzystuje się DFS ani BFS. Wskazówka: zastosuj mnożenie macierzy.

```
def skladowe(G[1..n,1..n]):
    S= I[1..n, 1..n] # macierz identycznosci
    W = O[1..n, 1..n] # macierz zerowa
    for i = 1 to n: #O(n * n^lg7)
        S = S * G
        W = W + S

# przyporzadkowanie skladowych spojnosci wierzcholkom O(n^2 lgn)
```

```
tablica_skladowych = array of sets [1..n]
for i = 1 to n:
    skladowe[i].add(i)
    for j = 1 to n:
        # W[i,j] - czy istnieje jakakolwiek sciezka miedzy i oraz j
        if W[i,j] != 0:
            skladowe[i].dodaj(j)

# usuniecie powtarzajacych sie skladowych O(nlgn)
skladowe = set of sets
for i = 1 to n:
    skladowe.add(tablica_skladowych[i])

return skladowe
```

```
złożoność T(n) = O(n*n^{lg7}) zakładam, że dodawanie do zbioru jest realizowane w czasie O(lgn)
```

macierz rozrzedzona

podaj reprezentację wiązaną macierzy, w której występować będą tylko elementy niezerowe

rozwiązanie:

chcąc reprezentować macierz M[1..n, 1..m] tworzymy tablicę L[1..n] list. Element M[i,j] znajduje się w liście L[i] w postaci pary (j, wartość).

merge

napisz algorytm scalania dwóch tablic posortowanych

```
def merge(A,B):
    C = [1.. n+m]
    i = 1
    j = 1
    k = 1

while i != n+1 or j != n+1:
    if A[i] < B[j]:
        C[k] = A[i]
        k+=1
        i+=1
    else:
        C[k] = B[i]</pre>
```

```
k+=1
    j+=1

if i > j:
    wstaw reszte B do C

else if i < j:
    wstaw reszte A do C

return C</pre>
```

odwracanie porządku listy

napisz algorytm odwracania porządku elementów listy liniowej i udowodnij jego poprawność

rozwiązanie

```
def reverse(L):
    R = list()
    while not L.empty():
        R.wstaw_na_koniec(L.ostatni)
        L.usun_ostatni()
    return R
```

dowód poprawności:

niezmiennik: $P(k) \iff$ po k-tej iteracji pętli R[1..k] zawiera odwrócone elementy L[(n-k)..n]

P(1) trywialne (R zawiera tylko ostatni element L

załóżmy P(k), zatem R[1..k] zawiera odwrócone elementy L[(n-k)..n]

w następnej iteracji na pozycję R[k+1] wstawiamy ostatni element okrojonej listy L, czyli L[n-k-1]

mamy zatem R[1..k+1] = odwrócone elementy L[n-k-1..n] $\iff P(k+1)$ czyli P(k) jest prawdziwy dla każdego k

po n-iteracjach (n-długość listy) mamy P(n) czyli R[1..n] zawiera odwrócone elementy L[1..n] cnd

Planarny graf dwudzielny

Podaj planamy graf dwudzielny, który nie może być umieszczony na płaszczyźnie w taki sposób, że każda ściana z wyjątkiem zewnętrznej jest wielokątem wypukłym.

rozwiązanie:

Odpadają wszystkie grafy $K_{p,q}$ w których $p\geq 3$ i $q\geq 3$ (bo $K_{3,3}$ jest nieplanarny). Graf, który spełnia treść zadania to na przykład $K_{2,4}$.

Macierzowa reprezentacja grafu z szybkim sprawdzeniem sąsiadów

Zaprojektuj macierzowy sposób reprezentacji grafu nieskierowanego, który: a) w czasie 0(1) umożliwia sprawdzenie, czy dana para wierzchołków u, v jest połączona krawędzią; b) w czasie $O(\deg v)$ umożliwia przejrzenie wszystkich sąsiadów wierzchołka v. Naszkicuj procedurę boolowską B(u, v), która realizuje punkt (a).

rozwiązanie:

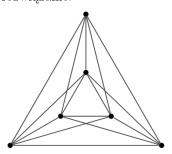
macierz będzie zawierała n+1 kolumn numerowanych od 0 i n wierszy numerowanych od 1. Kolumna 0 będzie zawierała informację, o ile ma przeskoczyć j, żeby trafić na następnego sąsiada. Wszystkie pozostałe komórki też będą zawierały tą informację. Jeśli dwa wierzchołki nie sąsiadują ze sobą, w komórce ma być 0. Jeśli w komórce znajduje się ostatni sąsiad to jej wartość powinna wynosić -1.

```
def hasEdge(M,i,j):
    if M[i,j] = 0:
        return false
    return true

def countDeg(M, i):
    deg = 0
    j = 0
    while true:
        if M[i,j] == -1 break
        j += M[i,j]
    return deg
```

Liczba przecięć K_6

Udowodnij, że $\xi(K_6) = 3$

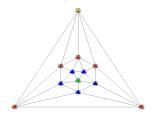
z rysunku wynika, że $\xi(K_6) \leq 3$ Załóżmy zatem, że $\xi(K_6)=2$, oba przecięcia dotyczą czterech różnych

wierzchołków. Usuńmy zatem jeden z wierzchołków, wówczas otrzymujemy graf K_5 bez przecięć co jest sprzecznością. Zatem $\xi(K_6)=3$

Graf planarny 5-regularny

narysuj graf planarny 5-regularny

rozwiązanie: jest to graf dwunastościan:

warto zauważyć, że wszystkie grafy platońskie są planarne

Umieszczanie grafów

Udowodnij, że graf może być umieszczony na płaszczyźnie \iff może być umieszczony na powierzchni kuli.

rozwiązanie:

 (\longrightarrow) skoro graf może być umieszczony na płaszczyźnie to $\xi(G)=0$ natomiast genus grafu ograniczony jest od góry $g\leq \xi(G)\to g=0$ zatem można go również umieścić na kuli, która ma genus =0

 (\longleftarrow) skoro graf możemy umieścić na kuli, która jest powierzchnią bez rączek to znaczy, że nie ma przecięć więc można go również umieścić na płaszczyźnie

inne rozwiązanie:

każdą sferę można zrzutować na płaszczyznę z wyjątkiem jednego punktu (bieguna)

Znajdowanie klik w grafie kubicznym

Zaprojektuj algorytm 1-absolutnie aproksymacyjny znajdujący największą klikę w n-wierzchołkowym grafie kubicznym. Algorytm powinien mieć złożoność O(n)

rozwiązanie:

Algorytm k-absolutnie aproksymacyjny -> algorytm taki, że dla danych I, gdzie $\mathrm{OPT}(I)$ - optymalny wynik, mamy $|A(I)-OPT(I)|\leq 1$, czyli musimy znaleźć algorytm, który będzie mógł się pomylić o 1 w zwracaniu rozmiaru kliki. Oto on:

```
def clique(G):
    if n == 4:
        return {v1, v2, v3, v4}
    else:
        u = dowolnysasiad(v1)
        return {v1, u}
```

Czyli algorytm zwraca klikę K_4 lub K_2 , możliwe jest, że w grafie występuje K_3 ale chcemy stworzyć algorytm aproksymacyjny, więc możemy się pomylić o 1. Algorytm ma złożoność O(n), bo dowolnysasiad(v1) działa w czasie O(n). Algorytm ma złożoność mniejszą niż złożoność pamięciowa, bo niewszystkie dane w macierzy sąsiedztwa reprezentującej graf są danymi istotnymi dla wyniku.

Nierówności trójkąta

Dany jest zbiór n liczb. Sprawdź czy w tym zbiorze są takie 3, które mogą być długościami boków trójkata. Algorytm powinien mieć złożoność $o(n^2)$.

rozwiązanie:

```
def triangle_inequality(A[1..n]):
    A = sort(A)
    c1 = A[1]
    c2 = A[2]
    for i = 3 to n:
        if c1 + c2 > A[i]
            return True
    else:
        c1 = A[i]
        swap(c1,c2)
    return False
```

złożoność O(nlogn)

Najkrótszy cykl w grafie dwudzielnym

Znajdź algorytm, który w grafie $K_{p,q}$ $(p,q \ge 1)$ znajdzie najkrótszy cykl i oszacuj jego złożoność obliczeniową. (rozważ przypadek a) lista sąsiedztwa, b) macierz sąsiedztwa) Dłaczego jest ona mniejsza niż złożoność pamięciowa?

rozwiązanie:

```
def cykle(G):
    u1 = sasiad1(v)
    u2 = sasiad2(v)
    u3 = niesasiad(v)
    return (v, u1, u3, u2, v)
```

a)

złożoność obliczeniowa O(n) - przejrzenie sąsiedztwa v, mniejsze niż n+m

b)

złożoność obliczeniowa O(n) mniejsze niż n^2

złożoności obliczeniowe są mniejsze niż złożoność pamięciowa, bo zbiór danych nie składa się z samych danych istotnych

Harmoniczne kolorowanie

Harmoniczne kolorowanie - to takie pokolorowanie grafu, w którym:

- sąsiednie wierzchołki mają różne kolory
- dowolne dwie krawędzie mają różne pary kolorów

Minimalną ilość kolorów do pokolorowania harmonicznie grafu oznaczamy h(G) albo $\chi_H(G)$.

Efektywną metodą na przechowywanie struktury grafu rzadkiego jest pokolorowanie go harmonicznie. Zapamiętujemy strukturę w postaci wektora kolorów W, gdzie $w_i \in W$ to kolor i-tego wierzchołka. Obok wektora zapamiętujemy macierz C o rozmiarze $h(G) \times h(G)$, w której $c_{i,j} = (u,v)$ gdy uv jest krawędzią o końcach pomalowanych kolorem i i kolorem j, w przeciwnym wypadku $c_{i,j} = 0$. Wiedząc, że $\sqrt{2m} < h(G) \le n$ oszacuj:

- 1. złożoność czasowa procedury B(u,v)
- 2. złożoność pamięciową macierzy W i C

rozwiązanie:

1)

```
def B(v,u, W, C):
  kolor1 = W[v]
  kolor2 = W[v]
  if C[kolor1, kolor2] == 0:
    return false
  return true
```

```
złożoność {\rm O}(1) 2) M_W(n) = \theta(n) M_C(n) = \Omega(m) \cap O(n^2)
```

Znajdowanie drogi długości k

Posortuj złożoności malejąco dla algorytmu znajdowania drogi długości k w nieobciążonym grafie n-wierzchołkowym.

```
\begin{array}{lll} & O(4^k n^{O(1)}), & O(k!n^{O(1)}), & O(1,66^k n^{O(1)}), & O((2e)^k n^{O(1)}), & O(1,66^n n^{O(1)}), \\ O(2^{3k/2} n^{O(1)}), & O(2^k n^{O(1)}) & O(2^k n^{O(1)}), & O(2^k n^{O
```

rozwiązanie:

```
ograniczenie górne na k: k \le n-1 O(k!n^{O(1)}), O((2e)^k n^{O(1)}), O(4^k n^{O(1)}), O(2^{3k/2} n^{O(1)}), O(2^k n^{O(1)}), O(1,66^k n^{O(1)}), O(1,66^k n^{O(1)})
```

LGS

Naszkicuj program lgs zwracający liczbę gwiazd spinających zawartych w G. Oszacuj jego złożoność w zależności od m i n dla macierzy sąsiedztwa, listy sąsiedztwa, pęków wyjściowych.

rozwiązanie:

```
def lgs(G):
    1 = 0
    for v in G:
        if |N(v)| = n-1:
            1 += 1
    return 1
```

dla macierzy sąsiedztwa $O(n^2)$, dla listy sąsiedztwa O(n+m), dla pęków O(n)

Cykl

Napisz program, który stwierdza, czy graf G zapisany w macierzy sąsiedztwa wierzchołków jest cyklem i oszacuj jego złożoność obliczeniową.

```
def is_cycle(G[1..n][1..n]):
  odwiedzone = tablica[1..n]
  licznik_odwiedzone = 0
```

```
wyzeruj(odwiedzone)
obecny_wierzcholek = 1
while licznik_odwiedzone != n:
  odwiedzone[obecny_wierzcholek] = 1
  licznik_odwiedzone += 1
  licznik_odwiedzone =
  licznik_sasiadow = 0
  do_odwiedzenia = -1
  for i = 1 to n:
     if B(obecny_wierzcholek, i):
        licznik_sasiadow += 1
        if not odwiedzone[i]:
          do_odwiedzenia = i
  if B(obecny_wierzcholek, 0) and licznik_odwiedzone = n:
     return true
  if do_odwiedzenia = -1:
     return false
  if licznik_sasiadow != 2:
     return false
return false
```

3 α -redukcja

klika o rozmiarze $\leq k$

Mamy algorytm, który odpowiada na pytanie, czy graf G zawiera klikę \leq k jeśli G ma gwiazdę spinającą. Jak wykorzystać ten algorytm dla grafu, który nie ma gwiazdy spinającej?

${\bf rozwiązanie:}$

Chcemy się dowiedzieć, czy graf ma klikę \leq k.

Dokładamy do G gwiazdę spinającą, następnie pytamy o to, czy powstały graf ma klikę \leq k-1.

4 Dowody grafowe

Tw. Eulera

```
Udowodnij, że jeśli G jest spójnym grafem płaskim to s=m-n+2 rozwiązanie: indukcja względem m: Jeśli m = 1, to n = 1 i mamy jedną ścianę (przypadek trywialny P(1)) załóżmy P(m-1)
```

Rozważmy m-krawędziowy graf G. Jeśli G jest drzewem to m = n - 1 oraz f = 1 (jest acykliczny) czyli mamy P(m). Jeśli G zawiera cykl, usuńmy pewną krawędź należącą do cyklu, G-e ma m-1 krawędzi i s-1 ścian. Korzystamy z P(m-1) i mamy $s-1=m-1-n+2 \rightarrow s=m-n+2 \iff P(m)$. cnd

Lemat o pocałunkach

Udowodnij, że dla każdego spójnego grafu płaskiego G o $n \geq 3$ zachodzi $2m \geq 3s$

rozwiazanie:

Dwa przypadki:

1)G jest drzewem (s=1)

zatem $m = n - 1 \le 2 \rightarrow 2m \le 4 = 4s \le 3s$

2) G zawiera cykl

usuwamy wszystkie wierzchołki stopnia 1 otrzymując w ten sposób R(G) (rdzeń G). Każda jego ściana jest otoczona przez co najmniej 3 krawędzie oraz $\mathbf{s}(\mathbf{R}(G)) = \mathbf{s}(G)$ czyli mamy $m(R(G)) \geq 3s \rightarrow 2m(R(G)) \geq 3s$. Tym bardziej $m(G) \geq 3s$. cnd

Przydatne ograniczenie górne na m

Udowodnij, że dla grafu planarnego G o $n \geq 3$ mamy $m \leq 3n - 6$

rozwiazanie:

załózmy, że G jest płaski (jest izomorficzny do grafu płaskiego więc możemy tak zrobić)

mamy s = m - n + 2 oraz $2m \ge 3s$

wstawiamy do lematu o pocałunkach wzór na s i otrzymujemy wzór z twierdzenia cnd

Własności drzewa

Udowodnij, że następujące własności są równoważne:

- 1. T jest drzewem
- 2. T jest acykliczny i ma n-1 krawędzi
- 3. T jest grafem spójnym i ma n-1 krawędzi
- 4. T jest grafem spójnym i każda krawędź jest mostem
- 5. każde dwa wierzchołki T są połączone dokładnie jedną drogą
- 6. dodanie do T jednej krawędzi stworzy dokładnie jeden cykl

rozwiązanie:

wszystkie własności są trywialne dla n =1, załóżmy prawdziwość wszystkich własności dla P(k), gdzie k < n

 $(1. \rightarrow 2.)$

T jest z definicji acykliczne, po usunięciu dowolnej krawędzi otrzymujemy $T-e=T_1\cup T_2$ (rozspajamy). Z założenia indukcyjnego $m(T-e)=m(T_1)+m(T_2)=n(T_1)+n(T_2)-2\to m(T)=n(T_1)+n(T_2)-1=n(T)-1$ zatem m=n-1

 $(2. \to 3.)$

zakładamy, że T nie jest grafem spójnym zatem $T=T_1\cup T_2$ z założenia indukcyjnego $m(T)=m(T_1)+m(T_2)=n(T_1)+n(T_2)-2\to m=n-2$ co jest sprzeczne z 2. zatem T musi być spójny.

 $(3. \rightarrow 4.)$

k=1 - ilość składowych spójności, czyli minimalna ilość krawędzi, która czyni go spójnym to n-1 więc każda krawędź musi być mostem

 $(4. \rightarrow 5.)$

załóżmy, że między pewną parą wierzchołków mamy dwie drogi, zatem jeśli usuniemy którąś z krawędzi należących do jednej z dróg to nie rozspoimy grafu co jest sprzeczne z 4.

 $(5. \to 6.)$

załóżmy, że T zawiera cykl, wtedy dwa wierzchołki należące do tego cyklu połączone są dwiema różnymi drogami co jest sprzeczne z 5. po dodaniu krawędzi między tymi wierzchołkami tworzymy cykl, bo mamy jedną drogę, która była wcześniej i nową drogę przez tą krawędź, zatem $\gamma=1$

 $(6. \to 1.)$

załóżmy, że graf nie jest spójny, jest to sprzeczne z 5. bo dodanie jednej krawędzi nie gwarantuje stworzenia cyklu, zatem T musi być spójny, z 6. jest również acykliczny zatem jest drzewem

Pąki w grafie planarnym

Udowodnij, że każdy graf planarny zawiera co najmniej 3 pąki (pąk - wierzchołek v taki, że $deg(v) \leq 5$

rozwiązanie:

załóżmy, że mamy w grafie planarnym tylko dwa pąki v i u, zatem $deg(v) + deg(u) + 6(n-2) \le 2m \le 6n-12$ co jest sprzeczne $(deg(v) \ne 0)$ i $deg(u) \ne 0)$ (ostatnia nierówność z przydatnego oszacowania górnego m)

Liczba cyklomatyczna

Udowodnij, że dla dowolnego grafu spójnego liczba cyklomatyczna $\gamma(G) = m - n + 1$

rozwiązanie:

usuwamy tyle krawędzi, żeby graf stał się acykliczny (czyli żeby stał się drzewem), w drzewie m=n-1, czyli musimy usunąć m-(n-1) krawędzi cnd.

5 Trudne zadania

Pokrycie wierzchołkowe *

Algorytm rozwiązuje problem k-pokrycia wierzchołkowego grafu G

```
def vertexcover(G,k)
  if E(G) empty:
    return true
  if k == 0:
    return false
  wybierz dowolne e = uv
  return vertexcover(G - u, k - 1) or vertexcover(G - v, k - 1)
```

- 1. jaka jest złożoność algorytmu w terminach m i k
- 2. podaj typy grafów i wartości k, dla których vertexcover zwraca true w czasie wielomianowym
- 3. podaj typy grafów i wartości k, dla których vertexcover zwraca false w czasie wykładniczym

MFP

W historii problemu maksymalnego przepływu znane są m.in. następujące algorytmy:

```
(1969) Edmondsa-Karpa
```

- (1970) Dinica
- (1974) Karzanova
- (1977) Cherkaskyego
- (1978) Galila
- (1978) Shiloacha
- (1980) Sleatora-Tarjana
- (1986) Goldberga-Tarjana
- (2013) Orlina
- o złożonościach O(nm), $O(nmlog(n^2/m))$, O(nmlogn), $O(nmlog^2n)$, $O(n^{5/3}m^{2/3})$, $O(n^2\sqrt{m})$, $O(n^3)$, $O(n^2m)$, $O(nm^2)$ przyporządkuj złożoności do odpowiednich algorytmów

rozwiązanie:

trzeba rozpatrzeć dwa przypadki: 1. grafy rzadkie, 2. grafy gęste i średnio gęste

Listowa reprezentacja drzew n-wierzchołkowych

Zaproponuj listowy sposób reprezentacji drzew n-wierzchołkowych w pamięci O(n) umożliwiający sprawdzanie O(1), czy para wierzchołków jest połączona krawędzią.

Minimalne rozcięcie

Problem Minimalne Rozcięcie pyta jak równo podzielić wierzchołki grafu, tak aby zminimalizować liczbę krawędzi łączących wierzchołki z różnych podzbiorów. Najszybszy znany algorytm dla problemu MR ma złożoność $O(2^{O(kkk}n^3log^3n))$ gdzie k jest rozmiarem minimalnego cięcia. Jaka jest najszersza klasa grafów, dla której problem MR jest wielomianowy? Jaki jest wówczas zwiącek pomiędzy k i n? Jaka jest wówczas złożoność wspomnianego algorytmu?

```
rozwiązanie:
```

jakie to mogą być klasy? $K_{p,q}$: k = 0, T = $O(n^3log^3n)$ T_n : k = 1, T = $O(n^3log^3n)$ Q_p : k = logn, T = $O(n^6log^3n)$ N_n : k = 0